

"Laten we wel wezen. Ik heb namelijk geen geheimen. "

LIFE IS BUT A DREAM LIEVER EEN POT BIER DAN EEN ICE CREAM

Nu dan uiteindelijk vrolijk uit de school klappend met zijn arrogante kunstkop alsof het niks kost, uit liefde voor Vlaanderenland, al waar hij reeds vanaf 1963 met veel goes ting voor paling in het groen plus waterkonijn aan het spit, talloze keren voor kortere of langere tijd verbleef in diverse hotels, om dan nu eindelijk op aan vraag van de vrouwe lijke clientele van de O.K. Alles Kits Bar ongegeneerd de bronstige, ongeschoren, brutale artiestenbek wijd open te trekken, overigens zonder gelijk uit zijn groezelige, ongeschoren nek te gaan zwetsen, want hij heeft U allen lief voor zo lang als het duurt en een enkeling van de vrouwelijke kunnen in het bijzonder, dan mag ik denken aan mijn virtuele vriendinnen die ondanks al mijn ongebbelijkheden toch het beste met mij blijven voor hebben, de bepaald zeer aange name dame I. , die door de jaren heen aardig door de wol geverfd van wanten weet en zich er niet tussen laat nemen, door niemand niet en zeker niet die meneer Fred van der Wallen met volgens Friezen onaan gename streken en misselijke op- en aan merkingen over de collegaatjes op kuns gebied. Het is maar dat U het weet! Als iemand haar mannetje staat is het I.N. wel

WILT U MIJ MAAR EVEN VOLGEN DOOR HET STRUWEL VAN HET LANDJUWEL NAAR DAT VERVALLEN PRIEEL?

En een lucht dat er vanaf slaat in een greppel waar de zon de hele dag op heeft gestaan met al die stront- en steekvliegen! Iedereen zit daar maaar in uiterste vrijmaking met de stopverf kleurige blote billen te schijten alsof het niks is.

Ik wet niet hoe het met de fysiek van de lezer is gesteld , maar als ik zit te schijten met een boek in de hand met teksten van Markies de Sade waar je de billen door een onwillekeurige reflex bij elkaar voelt knippen en je kringspier opent en sluit alsof ie staat te knip ogen, zodat ik als seksjuweel masochistische man heel wat af lijdt en strijd in het schijtproces doorgaans op de toiletbril en blijkt de schijtipuls ook nog aan de waterimpuls gekoppeld via het ingenieuze ondemavelse knijp- en sluiswerk systeem van pompen of verzuipen op de bonnefooi. En links richten voor wie rechts denkt en rechts afblazen voor wie links denkt voor het evenwicht want de moderne democratie is een systeem van checks and balances zoals de Engelsman het zegt. Voor je het weet heb je anders nog last van natte benen. Kunt U nog Uw eigen baan trekken, trek dan mee, maar genoeg geluld onderdehand!

Wilt U mij maar even volgen?

Ik zal U geen beentje lichten op die smalle plank of van de trap af sodommieteren als U voor mij loopt.

De veronderstelde geheimen van mijn schrijvers- en kunstschildersstiel gekoppeld aan een dosis ingehouden levenskunst waar de griffermeerde ouderlingen Roderick Houte pen, Dominee Snijdoodt en Frederick Fluweel van Fijnvandraat van uit hun schommel stoelen en oorfauteuils achter over zou den slaan nu eindelijk definitief ontsluit door Uw verslaggever ter plaatse. De flauwe kul van de Da Vinci code is er niks bij!

Laten we wel wezen. Ik heb namelijk geen geheimen.

LIEVER EEN DEKBED OVERTREK MET ROZEN DAN HET DEKENAAT MAAR DAN NIET MET RON ROZEN IN DE KOFFER

Weet U; zij blijkt de schoonste aller schonen van de Veluwezoom zijn en zo hyper artis tiek, verstandig en actief op velerlei terrein en en ik mag dan wellicht niet waardig zijn de zoom van haar opgeschorte, zwart fluwelen rok huiverend van ingehouden wellust aan te raken, maar ik was dan mis schien ook wel geen jeugd genie, zoals zij of buitengewoon begaafd op welk gebied dan ook, toch wist ik van hout nog wel eens pijlen te maken in een verloren ogenblik en toen ik eenmaal uit de krammen schoot als brood magere, inbleke artiest was ik in mijne goes ting als zenuwelijer niet meer af te stoppen door de Schepenen van Antwerpen, is mij dat allemaal achteraf gesproken nog lelijk opgebroken. Ook het dekenaat deed mij niets. Ik heb liever een dekbed overtrek met bloedrode rozen er op.

De clerus had zijn handen uiteindelijk na veel vijven en zessen van mij afgetrokken en ik van hen –GET OFF OFF MY CLOUD- en terecht want ik ben er niet zo van gediend om aangeraakt te worden door onbekenden en al helemaal niet aan mijn cloud, behalve als het in de nabije toekomst dierb're intimi worden door regelmatige omgang dan is het wat anders, dan mag alles en kan alles, maar wel op zijn tijd, dan is cloud en kloot om een punt an te zuigen voor mij van hetzelfde laken als een pak diepvries appel gebak.

Jarenlang om die reden piano lessen gevolgd bij Frater Ambrosius de Jongere, de zoon van Frater Ambrosius de Oudere, de bekende monnik met tien duimen in plaats van ving ers aan zijn handen en jaren lang heb ik al zijn luimen verdragen waaronder veel gegraai in niet nader te noemen erogene zones en nog kon ik na afloop met hoogrode konen geen noot lezen, maar wel een blues of een boogie woogie spelen en heel veel andere dingen die hij mij geleerd heeft en waarmee ik nog elke dag in het Bois de Boulogne mijn voordeel mee doe na twaalf uur des avonds bij het beukenoten rapen.

Ook op de elektrische gitaar die naast mijn Toshiba lap top, een van mijn acht compu ters, staat. En dan moet U aan de tunes van John Lee Hooker denken met zijn bezwanger de stem geluid. Swamp Blues. Gassig en Moerassig, die subterranean homesick blues klanken. En hoe dat een modern mensch allemaal aan pakt laat ik dat liever voor mij houden.

© juni 2012, fredvanderwal, BasicPublishing.nl